

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 75. ANUL XV.

Sabiu, in 19,27 Septembre 1867.

Telegrafulu este de doue ori pe septemana: joi' a' si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. postale, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu pnumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8. fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tiori straine pe anu 12 po 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru intea ora cu 7. cr. airulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de pnumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

pe patrariulu din urma (Octombre—Decembre) alu anulu 1867. — Pretulu abonamentulu pe 1/4 anu e: Pentru Sabiu 1 fl. 75 xr., Pentru Trannia si Monarchia austriaca 2 fl., Pentru Principatele rom. unite si strainatate 3 fl.

DD. abonanti sunt rugati a nu 'ntardia cu tramiterea pnumeratiunilor.

Adresele ne rogăm a se scrie curatu, si epistolele de pnumeratiuni a ni se tramite francate— adresandu-le deadreptulu la

Editor'a „Tel. Rom.“ in Sabiu.

Eveneminte politice.

Sabiu, 16 Septembre

Dupa cele ce cetim, deputatiunile adunate la Vien'a, aru fi ajunsu a termia lucrările lor. „N. Fr. Pr.“ striga in sa celor lalte foi vieneze, sa nu grabesca asiatare cu bucuria lor, pentruca pana la deslegarea cestiunilor ce le au deputatiunile asupra-le mai e o bucatia bunica. N. Fr. B. afirma cu tote eeste, ca cestiunea cuotei si a detoriei de statu e deslegata. Cum s'a facutu ceta din urma inca nu se pote sci in detaiu; se afirma in sa ca naluc'a „baucrotulu“ a disparutu si ereditorii statulu nu voru fi yatemati in interesele lor.

Dupa „Wanderer“, carele asigura ca are insemnari despre unu actu atingatoriu de programulu complanarei, aru fi cuot'apentru Ungaria 30, pentru provinciile germano-slavice 70 percente. Eunoscutu mai departe ca pretensiunea detoriei de statu din partea despartimentulu de finantie sue la 145.339 milioane. Sum'a acest'a trebue impartita intre Pest'a si Vien'a de asiatare incatu pe partea de dincolo de Lait'a sa se vina 109,237,212 f. intre cari 36,877,801 in argintu si pre Ungaria 36,101,705 f. dintr'acesti'a 15,492,586 f. in argintu. Pentruca sa se pota statori detoria statulu pana la ultim'a Decembre 1867, ceru deputatiunile sa se compuna o comisiune mestecata carea sa erneze starea detoriei din lucrările comisiunii de controls la detoria statulu. Deca s'aru află in urm'a cercetariilor acestor'a o modificatiune a starei detoriei atunci se intielege de sine ca si sumele ce suntu a se impartii intre Ungaria si Transilvania au sa sufero o modificatiune.

Pe candu scrieamu acestea eata ca sosescu punctuatiunile satorice de subcomisiunile deputariunilor si primite din partea plenulu. Detaiurile le vomu comunica in nr. venitoru.

Unu sunetu nou se arata intre cele multe ale diuaristice. „N. Fr. Bl.“ lu cualifica asiatare: „Hidra reactiune.“ Acest'a foia afla de lipsa a vorbi in unu articulu de fondu despre reactiune, carea nisuesce sa vina la putere. Scirile despre mentinut'a reactiune sa fia asiatare de puterice, incatu sa fia impedeatu si pre Senatulu imperialu, ce s'a adunatu de vre-o cate-va dile, in cursulu lucrariilor sele. Fractiunea vechia conservativa unguresca, dice aceeasi foia, vrea sa-si dea man'a cu cea boema, pentru cari ideile, aerulu politicu si socialu e unulu si acela. Din partea acest'a, incheia, aru fi periculu, pentru ca domni' acesti'a cunoscu tote caile ascunse spre regimu. Unic'a sperantia o vede „N. Fr. Bl.“ de a scapa de periculu ce amenintia din partea acest'a intru aceea, ca majoritatiile din sena-

tulu imperialu si die'a pestana sa se alipesca in nisointiile loru un'a de alt'a. Alfelu reactiunea va sa vina la putere cufiori in pelaria.

Ministrulu de esterne si totodata cancelariulu imperialu se intorce din calatori'a sea ce a avutu acum de curendu prin Moravia si Boemia. Reinforcerea si influentia personala a cancelariulu asup'a senatulu imperialu si asup'a dietei de dincoace de Lait'a, ne va spune mai precisu catu suntu si catu nu adeverate cele de mai susu, seu dec'a acele au de a servi numai de o manopera spre a mai slabi pretensiunile deputatiunii si a dietei unguresci si de alta parte de a inblandi pre senatulu imperialu pentru concessiunile facute cislaitaniei.

In nrulu trecutulu amu atinsu pre scurtu ce face Kossuth cu conationalii sei din Ungaria, cari suntu astadi la putere. Acum avemu ocaziune a cita mai multe passage din acele espectoratiuni ale lui Kossuth. Respondiendu Redactorelui dela P. N. la unu articulu, care se lasase in atacuri personale, si aperandu-se, continua:

„Dara Dta, pentru lumea ast'a, Dta esci, carele-nu te sfiesci a-mi vorbi de uitare si iertare de marinositate, si apoi abundanta multiamita a natiunii sa mi o imputezi mie? Indereptu cu asemenea apucatura colo langa Naplo! Nu ai dreptu la asiatare ce-va. Sa nu schimbamu rolele, cugeta Dta la Dta insuti. Mi aducu aminte de Dta! Dta ti bati jocu de cele mai sante simtinte a le natiunii. Dta vorbesce de uitare si iertare marinosita in privintia acelu tempu, carele milioane de popore libere la acompianu cu vii simpatii, carele (tempu) natiunea nostra si astadi inca lu privesce de gloriu a sea si carele si de istoria va fi desemnatu de gloriosu. Deca in privintia aducerei aminte de acele tempuri, are cine-va lipsa de iertarea marinositei natiunii, atunci imbracate in saculu de penitentiu si presarati cenusia pre capulu Dtale. Deca Dta ai aflu pe tra intieptiloru si milioanele natiunii— si intre acesti'a si eu— au gresitu, cutezandu a apera drepturile natiunii, pentru ce nu ai avutu curagiulu, ati radica vocea intr'acolo, ca propunerea de lege despre unu felu de afaceri comune, carea a fostu unanimu respinsa, sa se fia sumpu barem la o desbatere? Deca trebue sa vorbimu de iertare si de uitare atunci ti se cuvine rola rugatoriulu dara nici decatu a oferitoriulu. Acest'a ti-a spusu deja Perczel, atunci candu a calcatu pre pamentulu patriei. Dta trebue sa nu o treci cu vederea, pentru ca nimena nu pote sci, ce aduce diu'a de mane...“

Trece apoi la passagiulu, carele vorbesce despre Russi'a si despre invinuirile ce i se facu ca aru ave simpatii catra Russi'a. „Si tote aceste“ continua mai departe „le facu Ludovicu Kossuth! Cine au cetitu asiatare ce-va din epistola mea catra alegatori din Vatiu acela trebue sa fia smintitu. Plesiuvalu arbore alu ignorantiei nu pote produce unu astfelu de fructu, furia de partida nu pote sa orbescu asiatare, Iesuitismulu politicu e mai precautu, decatu sa faca asemenea gresiele. Scriitoriulu articulu e smintitu. Nu e cu patintia sa nu fia smintitu. Si Sigismundu Keményi redactorulu respondiutori a lui „Naplo“ cuteza alu publicu anonimu, adeca pre propri'a respondere... Insa preste putnu, si in locu de romantiu va sosi tempulu istoriei. Voru fi destule documente spre asiatare ce-va. Acum in sa me provocu la cavalerismulu dlui redactore. Nu me provocu pre unu terenu pre care eu ti-asiu pute urmā numai cu pretiulu indiscretiunii, pentru ca dieu nu mie mi-aru parē reu, candu a-siu fi silitu a pasi la indiscretiune...“

Promite ca in vre-o cate-va dile va trece cu sange rece pre terenulu fapteloru.

Redactiunea lui P. N. spune ca nu-i va re-

manē lui Kossuth intru nimic'a deloria, si de cele ce ne-au venitu pana acum la mana nici ca au ramasu, pentru ca intre alte publica o epistola a lui Kossuth din 4 Augustu 2 ore dimineti'a 1849, prin carea elu, Kossuth, recomanda lui Szemere si Bathyani deschiderea negociatiunilor cu Russii, spre a predā Ungaria celu putnu unei dinastie russesci.

Trecendu la cele din afara credemu a luā notitia si despre urmatoarele ce le aflamu dupa diuarulu lui Bismarck „Nardd. Allg. Ztg.“: „Incercările barbatiloru de statu din Austria,— dice citat'a foia— de a impacā pre Ungaria si cele ce se tinu de ea cu monarchia Habsburgiloru, au avutu, dupa multele probe nenorocite, rezultatu, ca majoritatea dietei unguresci s'a invoitu la revisiunea constitutiunii avitice in acelu intielesu, ca esistintia unitaria a imperiulu sa fia in afara legalminte garantata. In urm'a acestei invoiri s'a intemplat a poi incoronarea Imperatulu Franciscu Iosifu de Rege alu Ungariei in modulu obicuinutu. Impacarea natiunii unguresci inse cu Hofburgulu vienesu pentru aceea, pre langa tote sucesele, nu e completa si o impingere catu de mica a majoritarii dietele de adiaru si de ajunsu a aduce opozitiunea de adila putere. Cu acest'a tote transactiunile, castigate cu multu necasu pana acum, aru fi puse in intrebare.

„Partia carea nu pote uitā perderea autonomiei Ungariei nu e nici mica la numeru nici are putine capacitati si ea a castigatu unu numeru insemnatu de partizani, fiendu ca Kossuth, carele pre langa tote suferintiele lui este stelpulu celu neuitatu alu celui din urma resbelu de independintia, s'a facutu incatu-va conducatoriulu spiritualu alu opozitiunii, contra majoritatiie de fatia si tendintieloru acelele.“ Kossuth a refusat din ore-care temeiri a se areta pre campulu politicu de lupta in persona, si de a-si reintregi, ca representante alu Vatiulu, oratori'a cea celebra de odinora. Dara urmandu elu asiatare, au desfasuratu alegatoriiloru sei credeulu seu politicu, a carui latre prin foile publice regimulu o opresce, dara carele, stracurandu-se mutilatu in publicu, a facutu o sensatiune mare si se pote privi de programulu opozitiunii.“

Aceeasi foia da si o analiza la programulu opozitiunii. Ea dice:

„Kossuth cantandu sa liniscesca pre compatriotii sei, de pretinsulu periculu amenintatoriu de catra Russi'a, vede tocma in legatur'a Ungariei cu Austria periculu din partea Russiei. Venindu sa vorbesca de Polonia si asup'a pretestulu intreuintiatu adese ori de amicii Austriei si adeca, ca Ungaria sa de ajutoriu la restaurarea Poloniei, Kossuth nu crede posibilitatea de a pute esista deodata o Ungaria independenta si o polonia restaurata cu puterea Austriei. Kossuth se teme ca politic'a Austriei va incurca pre Ungaria in unu resbelu atatu in cestiunea orientala catu si cea germana, incatu pentru Ungaria invingerea va fi totu asiatare de fatala ca si caderea, si asiatare elu afla de lipsa, de a impede de pre acum populatiunea din Ungaria de a se impartasi de consecutiile unei politici de cabinetu din Vien'a.—

Giunta' natiunale romana emise o prochiamaatiune, in care espune modulu prin carele s'aru pute sparge conventiunea din Septembre. Prochiamaatiunea suna:

„Concordia intre diferile fractiuni a le partidei liberale a fostu o dorintia generale de tote partile, de a se libera Rom'a de sub jugulu popescu si a duce in deplinire unitatea italiana. Dupa mari incordari, doriati'a acest'a s'a implinitu si noi ca urmatori ai comitetulu natiunale romanu si ai centrulu insurectiunii, cari au resemnatu dela mandatulu lor, amu fostu prin manifestulu din 13 lu-

Iu acreditati la concetatiunii nostri. Noi amu luatú această sarcina grea asupra noastră în credința că romanii și italienii ne voru stă într'ajutoriu cu totu felulu de mijloce, cari sa se întrebuințeze, fără de a vatemă convențiunea din Septembrie și fără de a detrage romaniloru inițiativ'a la insurecțiune. Ce facu inimicii nostri de mai multi ani încôce? Legitimistii, sanfedistii din Europ'a, ba din lumea între-ga, se întrecu în încordările lor, pentrucă acelui'a, carele e refugiuu loru celu din urma, sa-i tramita totu felulu de mijloce ce le potu numai aduná, în bani, talente și bratie. Reuniunile lor publiche și secrete, conventiculele lor improvisate ici și colo, casele parohiali prefăcute în birouri de înrolare, ba și persoane private au aruncatu arcanulu conjurațiunii, contra civilizațiunii, contra Italiei, alegendu și Rom'a de arena de lupta. Numai Rom'a singura cu referințiile ei cele triste economice și politice sa resiste puteriloru acestora, ce ni le pune în fatia fanatismulu religiosu și politicu? Sa se lupte Rom'a singura, după ce ea, dela 1848 până astadi, a luatú parte la tôte miscările liberale, și la tôte luptele mai însemnate naționale a datu mijloce, bani și bratie, în contra puterii reunite a cosmopolitismulu? Regimulu italianu e prin convențiunea din Septemvire legatu; elu pentru că sa departeze flamura franceza din teritoriulu papei a trebuitu sa abdice de a întrebuințá puterea la plantarea flămurei se; dara voru vedé italianii acum cu mai puțină claritate interesele lor, de cum și le veda inimicii lor din tôte tierile, adunati în Rom'a? Nu are Itali'a reuniuni naționale, cari sa fia fundate în intențiunea cea întelăptă, de a veni într'ajutoriuu întreprinderiloru naționale afara de sfer'a responsabilității diplomatice; nu are institutiuni, civi nobili, cari sa dea ajutoriuu necesariu acelor'a, cari nisuescu după împlinirea dorințeloru naționale? Indreptămu apelulu nostru cătra acele reuniuni, institutiuni și cătra acesti cetatieni.

Decisi, a prepará cătu mai îngraba o rescóla romana, fără de a causá perplessități regimulu italianu, la tempulu seu și fără multa larme, vomu avé o dispozițiune o organizațiune completa. Rescularea inse (și cui e acest'a necunoscutu?) fără bani multi nu se va puté sustiné și pregătirile pentru diu'a acțiunii constau multu. Cass'a, că temelia nu are altu sucursu, decâtú ofertele acestei populațiuni saracite prin unu despotismu îndelungatu și prin unu síru de sacrificii splendide. Stămu la bresie, așteptandu ajutoriuu vostru; la casu candu din nenorocire acel'a ni-aru lipsi, partid'a acest'a liberala asiá bine organizata, s'aru vedé data în mánile intrigantiloru. Ddién sa feréseca pro Rom'a și Itali'a de o asemenea nenorocire, de o asemenea rasine.

„Giuntá nazionale romána.“

Responsulu lui Garibaldi la acestu apela ne e cunoscutu din nrulu trecut. Scirile din urma inse întarescu, ca voluntarii suntú retinuti dela marginiile papali, Garibaldi e prinsu de regimulu italianu și armele confiscate.

Din Constantinopole, se scrie (Oficiale): Guvernulu Sultanulu a luatú acum mesurile următoare în privința Cretei:

M. S. Sultanulu, conformandu declarațiunile seles anteriori, acorda înca odata deplina și întreaga amnestie locuitoriloru din insul'a Creta. Toti acei'a cari fiindu compromisi în eveneminte, aru voi sa reintre astadi în caminurile lor pentru a remané linișciti, tradandu-si armele, se voru bucurá de tóta securitatea și protecțiunea.

Unu terminu espirandu în 20 Octobru este acordatu voluntariloru straini pentru a parasí insul'a pre vase straine séu otomane, cum voru voi, și nici unu obstaculu nu va fi asemenea adusi la plecarea locuitoriloru indigeni cari aru voi sa se espatrieze cu familieloru, cu singur'a condițiune a renunțá la totu ce au în insula, și a nu se puté reintórce fără autorizarea guvernulu imperiale.

Troupele imperiale voru urmă de a mentinea linișceca publică pre punctele ce ocupa, și ori-ce urmarire va remanea suspendata în disulu terminu contra strainiloru și contra companiiloru lor indigeni în localitățile în cari se gasescu, afara numai candu acesti'a voru atacá. După acestu terminu, acei cari nu voru fi profitatu de acest'a favoru, nu voru mai avea dreptulu a se bucurá de ea. Blocarea e mentinuta că și în trecut.

Sabiiu 16 Sept. Eri a serbatu Institutulu nostru teologicu-pedagogicu diu'a patronulu Seminarulu archidieceșanu a Stului Martiru Nichit'a. Mai

intâiu s'a celebratu St'a liturgiá în Biserica. Apoi trecendu corpulu profesoriloru cu elevii institutulu în edificiulu seminariale, se cetira legile seminariale, după o scurta cuventare de introducere rostita din partea Pr. on. Directoru I. H a n n i 'a. Asemenea și la finitul acelor'a se mai dedura óre-cari îndreptári din partea Dlui Directoru, despre purtarea eleviloru și în cele din afara și cu acest'a se încheiá serbarea. —

Sabiiu 16 Sept. Mercuri în 13 Septemvire erá o di forte calda asiá încatu caldur'a erá nadusitória. De cătra s'era înca, ómenii se preumblau îmbracati usioru. Pre la 10 óre nóptea se observá mai alesu în pârțile medinoptiale o tempestate cu fulgere forte dese. Mai târdiu tempestatea veni și asupra Sabiului urmata a poi de o plóia dara si cu o astfelu de schimbare a temperaturii, încatu diminéti'a în 14 Septemvire erá frígulu simțitoriu (siése graduri caldura). În decursulu dílei de 14 Septemvire recéla crescú, pentrucu pre inseratu începú sa ninga și asiá acum avemú dejá a dóu'a di iérna cum se cade. Ninsórea se continuá că pre la începutulu de postulu craciunulu. Pomii suntú plecati mai la pamentu sub greutatea nénei, unii rami se rupu. Fiindú ca viile înca suntú neculesse dícu unii ca déca va urmá unu inghietiu atunci tóta speranți'a viciloru e dúsa.

Clusiu, 12 Septemvire. Nou denumitul comite supremu, contele Colomanu E s z t e r h a z y primi adi la 11 óre presidiulu între cele mai entusiastice aclamațiuni. — Precum audiamu înca de alalta-eri se făcúra cele mai mari și pompoșe pregătiri de primire pentru noudenumitul Comite. Astadi inse întregulu corpulu oficiolatu comitatensu cu unu banderiu dintre cele mai alese, compus din tôte clasele comitatulu împreuna cu alti membri și demnitari ai comitatulu, au esitu pre la 9 óre spre întempinare până la comun'a Clusiu — Monosturu. Aici fu salutatu cu un'a cuventare în limb'a magiara și cu alt'a în limb'a romána, la carea din urma, după cum audiú a respunsu românesc. După acest'a fu condusu până la resiedințiã pretorială, unde scoborindu-se din careta fu condusu în sal'a gremiulu. Ací, în fati'a unui publicu numerosu, fu bineventatu în numele oficiolatu de presiedintele sedrii, B i r o cu o cuventare destulu de ponderósa. Responsulu la acest'a cuventare fu acompianatu de nenumerate „éljen“-uri.

Finindu-se ceremoniele aceste dlui comite supremu postesce pre membrii oficiolatu sa-si ocupe locurile. Publiculu observandu acest'a vrea sa se retraga. Dlu comite inse dechiara, ca siediția ce are de cugetu a o tiné e publică, prin urmare publiculu póte sa assiste și sa asculte la cele ce se petrecu în siediția. Acest'a se și întemplá, pentrucu partea cea mai mare remase în sala. Membrii oficiolatu si ocupa asiá locurile și comitele supremu scaunulu presidiale și deschide siediția cu o cuventare momentósa. La acest'a respunde notariulu primariu. Terminandu-se și acest'a comite dechiara siediția suspensa pentru vre-o cateva momente și se retrage în sal'a biroulu presidiale. Publiculu acum nu vrea sa mai ascepte, ci se departa între sunetelu muzice.

Revista diuaristica.

Diuarulu serbu „Vidov-Dan“, publica unu articulu asupra Romaniloru, pe care-lu reproducemu aci:

„În diu'a d'antâiu Augustu, s'a făcutu în Bucuresci deschiderea congresulu naționulu românú despre care amu vorbitu dejá. Urâmu sinceru scumpiloru nostri vecini o bogata recolta de fructe îmbelsiguate. De sicuru acest'a e o nevoia; este justu la celu mai înaltu gradu că națiunile căror'a ceriulu nu le-a acordatu decâtú o singura legatura politică ce le léga unele de altele, se tinda celu puțin a dá individualitățeloru naționale o espesiune permanentă și acest'a într'unu modu solidar.“

„Insa, afinitatea națională gasesce espresiunea sea cu totulu naturale în viéti'a naționalo-spirituale; numai în lumea animale, de ordine inferióra, se întempla că gradele de individualitate sa se manifeste prin instinctu; dar în lumea ființelor omenesci acest'a manifestare se face altmintelega: aci manifestările sufletulu și ale animei vorbescu prin comunitatea de rase, de familia și chiaru prin comunitatea unoru popóre întregu.“

Dupá parerea noastră, aci prevedinti'a divină ne arata aceea ce trebuie sa cultivâmu și sa desvoltâmu pentru că individualitatea națională a popó-

reloru și cu dens'a și puterea loru spirituală sa se pastreze, și pe cătu e cu putința se creșca chiaru acolo unde procedárite imperioșe ale istoriei au despartitu pe acaste popóre unele de altele.

Acestu adeveru pe care însusi Dumnedieu l'a stabilitu pentru că sa ne putemu radicá pe bas'a lui, n'a fostu întielesu de cătra popóre decâtú în seclulu nostru, și numai în a dóu'a jumetate a acestui seculu elu strabatutu chiaru în masele cele mari. Tocmai pentru acest'a, și într'unu modu forte caracteristicu, epoc'a noastră se deosebesce de tôte celelalte póte fi aretatu în câte-va cuvinte: e s t e d e s c e p t a r e a n a t i u n e l o r u .

Secululu nostru este o perioada de deșceptare „pentru unitatea națională între popórele Europei;“ Occidentele că și Orientale, Nordulu că și Sudulu, se agita cu vioiciune, și trebuie sa adaugâmu, ele se fecundéza totu intriunu tempu prin spiritulu ce a provocatu ronascerea națională.

Pe acestu spiritu de renascere lu asculta și Romanii, grabindu-se de a alérge din tôte tierile vechiei lor patrii pentru a se într'uní în orasiulu de pe Dimboviti'a, pentru a începe, în întielegere, oper'a ce trebuie sa radice, naționalitatea poporulu românú.

Man'a grea a unei destinate crude a apasatu asupra nobilei națiunii române atatu cătu și asupra tutoru popóreloru din Oriente. După epocela furtunóse ale domniei Romane — contra cărei'a Decebalu, cu o vitejie nespusa apara Daci'a până candu în fine trebui s'o paraséseca, — veni, în tóta flórea sea, o epocă stralucita de marire și de putere, urmata din nou de o nópte întunecósa de dureri și de suferinție, de cari Romanii n'au reesitu a se eliberá órescum de cătu eri. Este aprópe unu seculu de candu stéu'a națiunii a începutu a lucí, dar în aceste puținé perioade decenale, decandu statulu romanu a începutu a-si regási puterile, forte adése-ori, din nenorocire, nuori negri au acoperitu cu umbra asistinti'a lui.

Numai de candu s'a făcutu unirea Principatelor totu ne face se credemu ca poporulu românú a trecutú period'a încercárilor aspre.

Romanii au profitatu de acestu momentu de însenatosiare, după vechiele lor suferinție, pentru a se întelní cu fratii lor din celelalte tieré, cu scopulu de a delibérá cu densii asupra modulu în care aru trebui sa desvólte impreuna naționalitatea lor, cuptu raportulu spirituale. Ei voescu se delibereze asupra desvóltării morale a națiunii care trebuie sa fia aceeași pretutindeni, ei voescu se delibereze asupra călei și mijloceloru prin cari aru putea, că o mare națiune ce suntú, se dobandése și sa-si asicure posițiunea ce le convine în viéti'a spirituale a familiei europene.

În acestu modu, Romanii se arata că o națiune care simte și întielege nevoia epocel actuale; că o națiune care e capabile a rivalisa cu altele în luptele spirituale și a profitá de civilizațiune, precum au făcutu dejá celelalte națiuni latine și germane.

Felicitâmu naturalmente din tóta anim'a pe iubiti nostri vecini și amici pentru acest'a întreprindere. Simțimentele de sincera afectiune cătra Romanii suntú adencu înradacinate în fia-țe Serbu, căci aceste simțimente suntú tradiționalu. „Rom.“

Despre toleranți'a romána.

și despre condițiunea jidoviloru în Románi'a.

Articululu urmatoriu este unu respunsu la mustările îndreptate, de cătu-va tempu, contra poporațiuniloru și contra guvernamentulu din Principatele dunarene, acusatú ca aru persecutá pre jidovi. — Noi nu aveamu intențiunea a ne pronunțá aci în acest'a cestiune. Dara, în urm'a marelui resunetu ce a avutu acusatunea, nepartinirea ne facea o datoria de a primí respunsulu. — Celu ce ni se comunica este subsemnatu de unu nume care face autoritate în Valachi'a. Celu care ni-lu adreséza apartine la un'a din cele de capetenia familia din Valachi'a, care se numera printre cele mai recomandabili în partid'a liberale.

Aubry-Foucault.

Este aprópe unu anu de candu condițiunea jidoviloru în Románi'a a fostu obiectulu multoru articulu în diuariele Franciei și streine. Acesti articulu, presentati unoru celitori forte puținú știutori de organizațiunea socială a provinciiloru române, nu au fostu de locu combatuti, din lipsa, crediu, de informațiuni mai esacte. Acest'a e motivulu care astadi me decide a aruncá puținá lumina asupra a-

cestei cestiuni, a îndreptă faptele narate și mai alesu apretiarile la cari ele au datu locu.

S'au acusat români de barbaria, de fanatism, de netolerantia.

S'au opinitu a face o cestiune religioasă dintr'o cestiune exclusiv politica, o persecutiune fanatica dintr'o simpla mesura de prudentia administrativa. Aceste acușatiuni au mahnitu cu atatu mai multu pre compatriotii mei cu catu ei trebuia sa se ascepte mai puțin la un'a cá acést'a. Si intr'adeveru arunce-si ochii veri-cine asupr'a istoriei nostre, din tempii cei mai vechi, si va vedé ca spiritulu tolerantiei celei mai largi nici odata nu a incetatu de a se manifestá aci. La epoc'a in care paganismulu românú prigoniá cu inversiune ideile crestine si pre aderentii lorú, provinciile cari pórtá astadi numele de tíer'a-romanéscá, Moldov'a, Basarabia, Bucovin'a, Transilvani'a, Banatu si de Macedon'á oferira unu asilu persecutatorulu. Poporulu de origine latina care le locuia fu dintre cele dintáu a imbratisá ideile generóse ale acestei morale nóue, si dintr'acestu poporu descindu de-a dreptulu români de astadi.

De pasimu in evulu mediu, i vedemu, dupa despártirea lorú cea mare de biseric'a dela Rom'a, dandu unu esemplu rarú de toleranti'a religioasă. Inca din secululu trei-spre-diece, ei autorizéza pre catolici cari se stabilise la densii a constrói o biserică de cultulu lorú, la Câmpu-lungu, vechi'a capitala a tíerei romanesci. Remasitiile acestei biserici suntú si astadi, marturire glorioasă pentru noi despre progresulu rapede alu ideilor de justitia si de libertate in patri'a nóstra, inca dela primele momente ale independintiei selee religioase.

Mai tardiu aceleasi libertáti au fostu acordate protestantilorú, indatu ce au aparutu in Romani'a.

De vomu esaminá in fine conditiunea Jidovilorú in Romani'a, de candu s'au respanditu in tota Europ'a, vomu vedea ca ei au fostu tractati aci cu cea mai mare tolerantiã. Europ'a intréga i respingea, ori care suveranu i esilá séu i rechiama, potrivit cu nevoele particulare ale finantielorú selee; singuru poporulu românú necurmatu lea lasatu libertatea.

Strainii neci odata nu au intempnatu in Romani'a, ori care aru fi epoc'a istoriei ce amu cercelatu, celu mai micu obstacolu, cea mai mica dificultate de a-si practicá religionea. Ori care sa fi fostu credintiele lorú, aceste credintie ei si le-au vedutu respectate, si au pututu ale transmite urmașilor lorú. Negresitu aru fi rsioru a stabili o paralela intre diversele State europene, sub raportulu progreselorú civilizatiunii, de a aretá intru catu poporulu românú a pastratu neatinsu acelu simtimentu profundu alu respectulu libertátiiei de consciintia, ce au trebuitu sa-i inspire cele d'antáu mari emigratiuni ale crestinilorú si spectaculu acelorú imperiuri daramandu-se chiaru ele in ruinele gramadite de cátra fanaticele lorú persecutiuni.

Dara sa studiámu mai bine faptele cele mari din istori'a nóstra moderna, acolo vomu vedé simtimentele poporulu românú manifestandu-se intregu in privinti'a acést'a.

In articolulu 21 din Constitutiunea decretata in 1848 de poporulu românú, este scrisu: „Emanciparea Jidovilorú si egalitatea drepturilorú politice pentru cetatienii de tóte religionele.“ Acést'a Constitutiune este subsemnata de numele urmatóre: preotulu Radu Siapca, I. Heliade Radulescu, Stefanu Golesecu, Christianu Tell si Nicolae Plesioianu.

Ocupaciunea rusa veni in curendu se dobóre, dimpreuna cu Constitutiunea intréga, si articolulu portandu-se la Jidovi, dara spiritulu de tolerantiã este prea tare inradacinatu in tíera pentru cá influenti'a muscalése se fi potutu schimbá intru ce-va simtimentele exprimate intr'unu modu liberu de cátra poporu in constitutiunea care éra oper'a sea; dela acést'a epocã, scólele române au fostu deschise Jidovilorú fara neci o distinctiune; instructiunea gratuita si egale pentru toti in Romani'a, le-a fostu data fara restrictiune; ei au potutu studiá si chiaru a fi invetiatori. Cine n'a auditu, in adeveru, vorbindu-se de onorabilele doctore Barasi care a fostu totu de odata si profesore la liceulu dela St. Sav'a la scól'a de medicina, si medicu la spitalulu de copii in Bucuresci.

Candu scolarii avura durerea de a-lu perde, mai multu de dóue mii de persóne asistara la inmormontarea sea, si cu tóte ca éra Jidovu, unu preotu de religionea romána pronuncia unu discursu pe mormentulu seu. Acestu profesore escelintu nu

éra negresitu singuru de religionea sea. Amu trecutú siepte ani cu mai multi studenti Jidovi in liceulu dela s. Sav'a, si chiamu marturu aci bun'a lorú credintiã, neci odata amici'a nóstra nu le-a lipsitu, neci odata religionea lorú n'a fostu pentru noi unu subjectu de bataia de jocu, neci o cauza de suparare pentru densi. Nimeni nu s'aru fi ganditu sa-i iubésca mai puțin siendu ca érau Jidovi; instructiune si incuragiãri li se distribuiau cá si nóua. Pe lângã aceste guvernulu a datu o proba de bunavointi'a sea egale pentru toti, tramiendu la Parisu cá stipendisti mai multi Jidovi. Potu citá pe DD. Lazaru Lobel, stundinte la scól'a de mine, si Montareano, studinte la scól'a de bele-arte.

Mai multi Jidovi ocupa catedre de professori in scólele nostre, funcitiunile publice le suntú deschise, si unu mare numeru se gasescu in administratiunea telegrafelor. In fine multi medici suntú Jidovi, si candu talentulu lorú este binecunoscutu tóta lumea le acórdá fara sfiala aceeasi incredere cá si medicilorú romani. Candu éra obiceiú de a se dá titluri de nobletia neereditare persónelorú cari se deosebiã prin capacitatea lorú, multi Jidovi au primitu din aceste titluri in Moldov'a si in Romani'a.

(Va urmá.)

dupa Gazette de France din „Tr. Carp.“

Principatele române unite.

Bucuresci, 11/23 Rapciune.

Serbarea impartirei stindarielorú gardei nationale, s'a fácutu eri intr'unu modu stralucitoru pe campi'a dela Cotroceni. Cele cinci legiuni ale gardei, numerandu preste cinci mii de ómeni presenti, érau insirate in linia de bataia. Dupa serviciulu religiosu fácutu in biseric'a dela Cotroceni, de cátra Em. Sea Metropolitulu, Mari'a Sea insotitu de dlu ministru de resbelu, Statulu majoru alu armatei si alu gardei, a trecutú in revista tóte legiunile, acclamatu cu caldura de garda si de mai multe mii de spectatori, comercianti si poporu, ce venisera a asiste la acést'a mare si natunala solemnitate. M. Sea se apropiã de mas'a asediata in mijloculu campulu unde Em. Sea Metropolitulu dete binecuvéntarea religioasă a stégurilorú, cari fura incredintiate de Domnitoru capilorú de legiune. Dupa acést'a domnulu Inspectoru alu gardei nationale, Generalulu N. Golesecu, adresandu-se cátra garda, pronuncia urmatorulu juramentu:

„Cetatieni guardi ai Capitalei!

„Jurati sa pastrati cu onóre si fara pata stégurile vostre, si astfel veti corespunde increderei si asceptãrei ce amu pusu cu tíer'a intréga in voi.“

„Jurati a le apará in ori ce intemplanu cá unu santu depositu ce incredintezu patriotismulu vostru.“

Oficierii superiori si dupa densi gard'a intréga respunsca cu putere: jurámu!

Apoi oficierii purtatori de stindarie dusera acestu pretiosu si sacru simbolu alu patriei si alu drepturilorú nationale, pela legiunile lorú si se asiediara in lini'a de bataia. Mari'a Sea Domnitoriulu, avédu la drépt'a Sea pe generalulu Golesecu si incungiaratu de totu statulu majoru si oficierii superiori, se ínaintã atunci calare ínaintea gardei si romanesc, rostí cuventulu urmatoru:

„Cetatieni Gardisti!

„Pentru voi cá si pentru mine diu'a de astadi este o adeverata serbatóre. Simtiú o vie multiamire de a fi celu dintáu Domnitoriu cáruia a fostu rezervata favóreã de a conferi stéguri Gardei nationale române. Acestu simbolu sacru care pórtá devis'a „Patrie si dreptulu meu“ ve va aduce totu deun'a aminte datori'a de a mantiné drepturile castigate. Amu fermá convingere ca va veti arátá demni de increderea ce pune patri'a in voi si veti aperá acestu depositu in tóte impregiãrile, cu curagiulu si perseveranti'a traditiionale a românilorú.“

„Tíer'a privesce in voi, cetatieni gardisti, pre cei mai caldurosi aperatori ai ordinei publice si ai tronulu.“

„Adunati-ve impregiãrulu meu si ve inredeti in iubirea si solicitudinea mea, precum si eu me inredu in devotamentulu vostru. Astfelu incungiaratu de voi si de fratii vostri din armata, Tronulu meu va fi ceea ce, redicandulu, a-ti voitu sa fia: Marirea si tíari'a nationale.“

„Traiesca Romani'a!

„Traiesca gard'a nationale!“

Dupa acést'a M. S. totu incongiaratu de statulu majoru, se asiediã in alta parte a campulu dela Cotroceni si ndatu gard'a incepú a defilá pe dinaintea-I, in plutóne, aclamandu-lu cu caldura si iubire. Apoi gard'a se întórse in orasiu si Mari'a Sea reintrã in palatulu seu dela Cotroceni. „Rom.“

In privinti'a deschidereii camerilorú cetimu urmatoriulu Jurnalulu:

Consiliulu ministrilorú, in siedinti'a sea de astadi, Joi, 31 Augustu, anulu 1867, luandu in deliberatiune referatulu dlui ministru secretariu de statu la departamentulu finantierulu, Nr. 33,669, relativu la continuarea emiterii bunurilorú de tesauru;

Avédu in vedere ca creditele efectate in budgetulu anulu curentu, la capitolulu 7 si 49 din budgetulu ministeriului, precum si in budgetulu speciale alu casei de licuidare a datorielorú trecutulu cari compunú cifra de le 1,277,498, suntú aproape de a se epuisá;

Avédu in vedere ca fondulu de lei 3,000,000, alocatu pentru trebuintiile estraordinari in budgetulu generale alu Statulu, este de asemenea epuisatu, si prin urmare nu póte suplíní la neajungerea creditulu pentru procentele datoriei flotante;

Consiliulu, unindu-se cu propunerea dlui ministru, expresa din susu citatulu referatu, consimte si incuviintiéza cá pâna la ameliorarea situatiunii caselorú publice, ce se póte asteptá in urmarea recóltei de estu tempu, si ori-cum pâna la intrunirea Camerei, d. ministru de finantie sa urmeze cu emiteria bunurilorú de tesauru, iéru indatu dupa intrunirea Camerei, va cere unu bilu de insemnate pentru acést'a deviatiune din legea de comptabilitate.

In privirea situatiunii financiare ce resulta din referatulu dlui ministru de finantie, consiliulu miscatu si de alte motive, serióse, chibsucesce a se convocá corpurile legiuitoare cu o luna ínaintea terminulu otáritu de constitutiune, adeca la 15 Octobru viitoriu.

Dispusitiunile aici cuprinse, se voru aduce la indeplinire de cátra d. ministru din intru si de finantie, dupa ce mai intáu se va obtiné inalt'a aprobare a Mariei Selee Domnitoriulu.

St. Golesecu, L. Steego, D. Gusti, G. Adrianu, Gr. Argivopulo, A. Teriakiu.

Varietáti.

* * Bar. de Beust si Generalulu Philipovich. Nar. L. adusesse urmatóreã scire despre acesti doi barbati. Ministrulu de Beust avea de cugetu, ca postulu de generalu comandante in Croati'a, in carele se afla acum Generalulu Gablenz, sa-lu inredá gen. Philipovich. Acést'a insa nu primesce. Min. de Beust, ne asceptandu-se la o astfelu de refusare, chiama pre generalu la sine si-lu amenintia, déca nu vrea sa primésca postulu ce i-lu da, cu pensunarea. Generalulu Philipovich insa nu s'a spariatu, ci se dice ca aru fi respunsu la amenintiarea ministrulu cam in urmatórele: „Eu servescu pre Imperatulu de atáti'a ani, eu m'amu luptatu pentru imperiu si mi-amu espusu viét'i'a pentru binele Imperatulu si Domnulu meu de atátea ori; Dta insa esti numai de curendu in serviciulu austriacu si asiã nu ti se siede a te purtá asiã cu unu soldatu betranu. Meritele mele suntú cunoscuté; dupa ale Dtaie trebuie inca sa asceptámu.“ Se dice mai departe ca Generalulu Philipovich a aretatu Imperatulu ca déca cancelariulu imperialu nu-i de satisfacere, elu lu provóca la duelu; ceea-ce nu s'a intemplatú pentruca cancelariulu s'a rugatu de iertare.— Wien, Zig. vine si deminte tóta scireã cu detaiurile ei cu totu, dicendu, ca e luata din aeru.

* * Tribunalulu supremu transilvanu, dupa „Unio“ si va continuá activitatea pâna in primaver'a viitóre in starea sea de fatia.

* * Stergereã consiliulu de instructiune s'a fácutu prin o decisiune pr. inddto 14 Septembrie.

* * Din Croati'a se scire ca nnii domni se incerca a semaná discordia intre preotimea catolica si ortodoxa si de aceea se arunca multe insulte asupr'a „Vlachilorú“ adeca a ortodocsilorú.

* * Din Varasdinu (in Croati'a) se scire ca presiedintele directiunii finantiale de cercu la 14 l. c. a emisú ordinatiune presiedintiale cátra organele supuse ca acesteã precum in coceperea pcti-

tiuniloru asiá diregatoriiele între ele sa se folosésca de limb'a germana. E de însemnatu ca faimelo pretindeau a sci cumca în diregatoriiele finantiale din Croati'a s'a introdusu limb'a croata limba oficiósa, ba ce e mai multu dela reg. diregatoria finantiala a terei se tramitu tóte ordinatiunile si emisele cátra diregatoriiele fin. de cerca din Croati'a în limb'a croata.

** **Condamnare la mórte.** În legatura cu cele ce publicaserámu dupa Albin'a despre unu omoru severitu asup'ra lui Crisia nu corporala în reg. c. r. de inf. nr. 50 din partea unu gregariu Moise Koloszáry, cetima, ca cestu din urma e condamnatu de cátra tribunalulu de resbelu la pulvere si plumbu (adeca la mórte). Sentintia s'a asterntu spre intarire la tribunalulu supremu de apelu.

** **(Concursu).** Ministeriulu ung. de cultu si instructiune publica, la propunerea guvernului transilvanu, a bine voitu a aplacida pentru unu studinte de medicina nascutu din Transilvania unu stipendiu de 320 fl. v. a. si 80 fl. bani de cuartiru la institutul de operatiune dela Universitatea re. ung. din Pest'a încependu cu celu mai de aprópe ann scolasticu adeca cu începutulu lui Octomvra 1867. Doritori de a dobandi acestu stipendiu au sa fia castigatu gradulu de doctoru si sa scie limbile patriei si totu odata sa se oblige pre lánge reversula, ca dupa finirea cursulu de operatiune voru practisá baremu 10 ani în Transilvania. Recursurile suntu a se adresá pâna în finea lunei acesteia (Sept.) la Guvernulu Transilvaniei. (Dupa „Erdélyi hiv. Ertesitő.“)

** **Representatiunea comunală** din Satu-Mare a otaritu între altele — dupa „M. Ország“ — cá sa provóce pre ministeriulu ungu-reseu se faca cercetare asup'ra persóneloru cari au recuiratu ostásime la alegerea de deputatu ce s'a făcutu în Ungvár, pentru cá sa se pedepsésca cei vinovati. Mai departe a otaritu sa provóce pe regimu sa pórté grigia cá de acum inafnte baionetele si glóntiele sa nu mai jóce rola în viétia constitutională.

** **Admonitiune.** Zkft în doi numeri admonéza pre publiculu din Boemi'a, specialu pre celu din Prag'a a se padí de unu preotu ortodoxu din confinele militari (granitia), carele e tramisu a spioná „simpathii rusesci.“ — Ca un'a din acele ocațiuni aduce aceeasi fóia la cunoscentia publiculu seu, ca în Ungaria suntu multi, insa nu emisari rusesci, ci agenti socialistici revolutionari.

** În urm'a unui emisu ministerialu se primescu în arsenalulu c. r. lucratori civili, fauri si lacatari pâna la nrulu 350 pentru a face reparaturi la tunori si care de munitiune. mai departe la mandatul directiunei artileriei de arsenalu se primescu lucratori civili, barbati, copii si femei si adeca cei de categoriile cele dóue d'antáiu cá ajutori (Handlanger) în lucratiunile militare si în depozitele militari, cele din urma pentru implerea patróneloru, de cari suntu de lipsa unu milionu.

** **Temeri de conjuratiune.** Dupa corespondentie private la unele foi din Vien'a, în Varsiovia pendesce politia dupa documente despre încercári nóne de resculare. Tóte otelele si curtea drumulu de feru suntu veghiate de politisti secreti, cari raporteza pe fia-care di prefectulu de politia.

Nr. 867. 147.—1

Concursu.

Comit. Asoc. tranne române conformu conclusului adusu în siedinti'a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII, publica prin acést'a concursu, pentru dóue ajútóre de câte 50 fl. v. a. destinate pentru doi studenti la scólele reale, cu terminulu pâna la 1 Nov. a. c.

Aspiratorii la aceste ajútóre pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si tramite la Comit. Asoc. concursule loru provédute cu testimonie scol. despre studiele recerute, despre purtarea morale, cum si despre lips'a de mijlócele necesarie la continuarea studioloru *).

Din siedinti'a comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867. 19—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu Concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comitetulu Asoc. tranne, amesuratu conclusului adusu în siedinti'a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Aug. a. c. p. XXVIII. publica prin acést'a concursu, pentru dóue stipendia de câte 330 fl. v. a. destinate pentru acei tineri románi, cari se voru consacrá studiulu agronomicu spre a poté fi aplecati, dupa absolvirea studioloru agronomico, cá invetiatori, si anume unulu la preparandi'a din Blasiu si altulu la preparandi'a din Sabiu. Terminulu concursulu se defige pre 1 Nov. a. c.

Aspiratorii la aceste stipendii au de a-si tramite pâna la terminulu mai susu indicatu la Comit. Asoc. resp. concursule provédute cu testimoniele necesarie despre studiele recerute cum si despre purtarea morale *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867. 18—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu concursu

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. conformu conclusului adusu în siedinti'a a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu c. n. a. c. p. XXVIII publica prin acést'a concursu pentru dóue ajútóre de câte 25 fl. v. a. destinate pentru doi invetiacei de meseria cu terminulu pâna 1 Novembre. a. c.

Aspiratorii la aceste ajútóre pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si substerne concursule loru provédute a) cu testimoniu de botezu, b) cu testimonii demne de credintia despre purtarea loru, cum si despre diligintia si desteritatea dovedita în specialitatea de maestria spre a cárei invetiare s'a consacratu *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867. 20—2

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. tranne române, conformu conclusului adusu în siedinti'a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII publica prin acést'a concursu, pentru unu ajuteriu de 50 fl. v. a. destinate pentru unu sodalu de meseria, carele voiesce a se face maestru. Terminulu concursulu se defige pre 1 Nov. c. n. a. c.

Concurentii la acestu ajuteriu, pâna la terminulu mai susu însemnatu, au de a-si asterne la subscrisulu Comit. alu Asoc. petitiunile resp. concursule loru provédute cu urmatóarele documente: a) carte de botezu b) testimoniu despre invetiarea resp. meserii, din care sa se cúnosca invederatu, déca concurentele aru fi în stare a-si purtá de sine meseria sea, prin urmare a se face maestru c) în urma eeverintia despre purtarea morala *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867. 21—2

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Concursu.

Comit. Asoc. tranne rom. conformu conclusului adusu în siedinti'a III a ad. gen. tinuta la Clusiu în 28 Augustu a. c. p. XXVIII publica prin acést'a concursu pentru dóue premia de câte 25 fl. v. a. destinate pentru acei invetiatori comunali, cari pâna la ad. gen. viitória a Asoc. voru dovedi, ca au prasitu mai multi oltoi.

Concurentii resp. au de a-si tramite pâna la 1 Aug. 1868 la Comit. Asoc. concursule resp. despre prasirea oltoiloru, provédute cu documente demne de tóta credintia despre numerulu felulu, si cualitatea oltoiloru prasiti, spre a se poté substerne viitórei ad. gen. conformu decisiunei mai susu amintite *).

Din siedinti'a Comit. Asoc. tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867. 22—2

*) Celelalte diuarie române, inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu concursu.

Nr. 147—1867.

Publicare de concursu.

În urmarea si în întielesulu conclusulu ad. gen. a Asoc. tranne tinuta la Clusiu în 28 Augustu c. n. a. c. siedinti'a a III. p. XXVIII. subscrisulu Comit. publica prin acést'a concursu pentru dóue stipendia si anume unulu de câte 100 fl. destinate pentru unu ascultatoriu de drepturi afara din patria, la vre-o Universitate, altulu de 80 fl. v. a. destinate pentru unu ascultatoriu de drepturi în patria. Terminulu se defige la acestu concursu pre 1 Novembre c. n. a. c.

Aspiratorii la susu numitele stipendia, voru avé pâna la defiptulu terminu a-si asterne la Comit. Asoc. tranne petitiunile sele provédute: a) cu atestatu de botezu; b) testimoniu scolasticu despre progressulu în studia, cum si despre purtarea morale, în urma c) cu testimoniu demnu de credintia despre lipsirea mijlóceloru necesarie spre a poté continuá studiele *).

Din siedinti'a Comit. Asociatiunei tranne române tinuta la Sabiu în 18 Sept. 1867.

Nr. 17—3

*) Celelalte diuarie române inca suntu rugate a publicá în colónele sele acestu Concursu.

Nr. 16—3

Concursu

Spre ocuparea statiunei de invetiatoriu la scóla comunală gr. or. din Danesiu se deschide concursu pâna în 25 Septembrie a. c. st. v.

Cu acést'a statiune suntu impreunate urmatóarele emolumente:

în bani 30 fl. v. a. în bucate 70 ferdele de cucuruze, $\frac{1}{2}$ jugeru de aratura, un'a grádina de leguma, cuartiru liberu si lemne de ajunsu.—

Doritori de a ocupá acést'a statiune sa-si tramita pâna la terminulu de susu la subscrisulu:

a) Atestatu de botezu ca suntu de religia gr. or.
b) Testimoniile loru scolastice ca au absolvatu ce-lu putinu 2-3 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu cu succesu bunu,
c) Atestatu despre purtárilu loru moralice si politice.

Cei, cari sciú cantárilu bisericesci se voru preferá.

Sighisior'a 26 Augustu 1867.

Inspectoratul distr. scol. gr. or. alu Sighisioerei.

Zacharie Boiu Protop.

si Insp. scol. distr.

Nr. 24—1

CONCURSU.

Pentru ocuparea statiuneloru invetiaforesci din Tract. Protop. alu Lupsiei:

1. Lupsia mare, impreunata cu salariu de 120 f., 4 orgii lemne de focu si cuartiru liberu.

2. Sia s'a Lupsiei, cu 100 f., lemne si cuartiru.

3. Ocolisiumare cu 100 fl. v. austr. lemne si cuartiru.

4. Ocolisiumicu cu 60 fl. v. austr. lemne si cuartiru.

5. Bedelen cu 60 fl. v. austr. lemne si cuartiru.

6. Buru cu 50 fl. v. a. lemne si cuartiru.

7. Lunc'a cu 50 fl. v. a. lemne si cuartiru.

8. Vodilmu cu 50 fl. v. austr. lemne si cuartiru.

În comunele cu nr. 1 2 3, se tine scóla si de vér'a, iera în celelalte urmatóre numai în Semestrulu de ierna.

Doritori de a ocupá aceste posturi au de a indiestrá petitiunile loru timbrate cu atestate de botezu, ca suntu de religiunea gr. or. cu testimonii de cualificatiunea loru, si de moralitate, sa scie si cantárilu bisericesci, si decretu de dascalie, si cu aceste pâna în 25 Sept. a. c. sa se adressede cátra subscrisulu Adm. Prot.

Ofenbai'a 9 Sept. 1867.

Nicolau Fodorénu,

Adm. Prot. gr. or. alu Lupsiei.

Burs'a de Vienn'a.

Din 16/28 Septembrie 1867.

Metalicele 5%	55 40	Act. de creditu	179 20
Imprumut. nat. 5%	65 20	Argentulu	124 30
Actiile de banca	683	Galbinulu	5 93 $\frac{1}{2}$